

Arrest

nr. 304 761 van 15 april 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (RvV X)
2. X (RvV X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 14 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 19 juni 2023 en verzoeken beiden de volgende dag om internationale bescherming. Op 23 oktober 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoeker als verzoekster, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoeker en verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Yezidi afkomst te zijn. U bent geboren en getogen in Tbilisi. Op 4 november 2006 trouwde u met M. M. (cgvs nr.: XXXXXXXX) en jullie hebben samen een zoon S. (2010) en een dochter Ma. (2007).

In Georgië is er veel racisme en nationalisme ten opzichte van niet etnische Georgiërs zoals de Armeniërs en Yezidi. Als Yezidi ervaarde u racisme op de arbeidsmarkt. U heeft heel uw leven gewerkt als schrijnwerker. Het merendeel van uw klanten waren geen etnische Georgiërs. Er waren situaties dat een klant niet van uw diensten gebruik wilde maken eens hij door had dat u geen etnische Georgiër bent.

Op 5 november 2019 reisden u en uw partner naar Tsjechië om te werken. Jullie hadden verblijfsdocumenten die twee jaar geldig waren. Jullie verbleven er echter maar negen maanden en keerden op 20 juni 2020 terug naar Georgië omwille van de pandemie. U besloot Georgië opnieuw te verlaten, alleen deze keer, en vloog op 18 september 2021 naar Polen. U deed er seizoensarbeid en werkte in de bouw.

In Georgië is er geen toekomst voor uw kinderen. Ze gingen naar een Georgische school en uw dochter haalde goede punten maar de leerkracht maakte haar verwijten. Ze vond het niet kunnen dat een Yezidi meisje betere punten behaalde dan de Georgische kinderen. Soms kreeg uw dochter met opzet en onterecht lagere punten. Ze werd zowel door de leerkrachten als door medeleerlingen gepest. Ze ervaarde hierdoor veel stress en weigerde op een bepaald moment nog te eten. Uw zoon kan heel mooi tekenen. Hij kreeg op school de opdracht om een tekening te maken maar zijn tekening werd geen enkele keer tentoon gesteld. Uw partner verklaarde dat ze deze problemen heeft aangekaart bij de ouders van de leerlingen die uw dochter pestten, bij de leerkrachten Georgisch en wiskunde en dat ze meermaals met de directeur en de klastitularis is gaan praten.

Op 31 december 2021 raakte uw zoon gewond aan zijn handen doordat er vuurwerk vroegtijdig was ontploft. In het ziekenhuis zei de hoofdarts dat hij dringend een operatie nodig had teneinde zijn vingers te redden. Toen uw partner een formulier invulde en men zag dat de achternaam Broyan is, lieten ze hem twaalf uur wachten alvorens hem te opereren. Pas nadat uw broer dreigde zelfmoord te plegen als uw zoon niet werd geopereerd, begon men met de operatie. Een tijdje na de eerste operatie bleek dat de arts twee breuken in de vingers over het hoofd had gezien. Een tweede operatie was nodig om dit recht te zetten. Uw partner dreigde ermee om klacht in te dienen tegen de arts maar hij reageerde dat ze blij mocht zijn dat ze een Yezidi geholpen hadden.

Op 25 december 2022 volgde uw gezin u naar Polen om een betere toekomst te vinden voor uw kinderen. Een zekere T. K. had u beloofd om Poolse verblijfsdocumenten te regelen. U hoorde echter niets meer van hem en kon hem niet bereiken. Op 19 juni 2023 reisden jullie met de bus via Duitsland naar België. Jullie kwamen aan op 20 juni en op 23 juni verzochten jullie om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Bij terugkeer naar Georgië vreest u voor uw kinderen, ze hebben geen toekomst in Georgië wegens discriminatie.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner de volgende documenten neer: jullie originele identiteitskaarten, uw originele rijbewijs, uw originele verblijfstitel van Tsjechië, de originele nieuwe geboorteakte van uw partner, jullie originele huwelijksakte, de originele geboorteakte van de kinderen, een kopie van de vertaling van hun geboorteakte met bevestiging van de notaris, een kopie van jullie oude geboorteaktes met vertaling en bevestiging van de notaris en een kopie van het Georgische schoolrapport van jullie dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de verklaringen van u en uw partner blijkt dat jullie Georgië omwille van jullie etnische afkomst ontvluchtten. Er is geen toekomst voor jullie kinderen in Georgië als gevolg van racisme en discriminatie. (notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN, p. 8-11; VROUW p. 6) Wat betreft uw problemen omwille van het

feit dat u Yezidi bent, dient opgemerkt te worden dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat er in Georgië geenszins sprake is van systematische, wijdverspreide vervolging van etnische minderheden. Ondanks het feit dat er weliswaar een toename te merken is van haatspraak en discriminerend taalgebruik tegenover etnische minderheden met de opkomst van verschillende extreemrechtse groepen en het feit dat het gebrek aan kennis van de Georgische taal de integratie van etnische minderheden bemoeilijkt, is er volgens de COI evenmin sprake van verregaande discriminatie of dermate onoverkomelijke hindernissen voor leden van etnische minderheden om zich in de Georgische maatschappij te kunnen integreren. Bijgevolg dient u in concreto aan te tonen dat de discriminatie die u in uw individueel geval heeft meegemaakt dermate systematisch en ingrijpend is dat uw fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. U slaagt hier echter niet, en wel om de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid dan wel op zijn minst de ernst van uw nood aan internationale bescherming ernstig wordt aangetast door de laattijdigheid van uw verzoek.

U en uw echtgenote verbleven in het verleden immers reeds voor langere periode in Tsjechië en Polen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U verklaarde Georgië samen met uw partner te hebben verlaten in november 2019 om in Tsjechië te gaan werken. Jullie vroegen er geen asiel aan maar hadden via jullie werk verblijfsdocumenten die twee jaar geldig waren. Jullie voelden zich echter genooddaakt om na negen maanden terug te keren naar Georgië omwille van de coronacrisis. U verliet Georgië zonder uw partner op 18 september 2021 om in Polen te gaan werken en uw familie voegde zich bij u op 25 december 2022. Jullie bleven samen in Polen tot 19 juni 2023 en reisden naar België zonder een asielaanvraag te hebben ingediend in Polen. Hoewel jullie van het bestaan van asiel afwisten terwijl jullie in Tsjechië en Polen verbleven, waren jullie niet van plan om er asiel aan te vragen gezien jullie daar waren om te werken. (npo MAN p. 7, 8; npo VROUW p. 5, 6) Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land, in dit geval Tsjechië en vervolgens Polen, op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen. U deed dit echter niet, gezien u tot twee keer toe geen asiel aanvraag ondanks het feit dat jullie wisten wat asiel was. Jullie handelwijze toont een desinteresse in de asielprocedure aan en is op zichzelf onverenigbaar met het bestaan van, wat jullie betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Ten tweede dient erop te worden gewezen dat de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten **niet voldoende zwaarwichtig** zijn om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Georgië.

Jullie verwezen naar **discriminatie op de arbeidsmarkt**. U heeft gedurende twintig jaar gewerkt als schrijnwerker. De meeste klanten waren mensen van Azerbeidzjaanse, Turkse, Koerdische en Armeense afkomst en u kwam aan opdrachten dankzij mond-tot-mondreclame. U heeft in de uitoefening van uw job nooit problemen ervaren van de overheid. Wel viel het voor dat u soms een opdracht misliep omdat u geen etnische Georgiër bent. (npo MAN p. 6, 7) Hoewel het betreurenswaardig is dat sommige Georgiërs negatief reageerden wanneer ze te weten kwamen dat u geen etnische Georgiër bent, blijkt uit uw verklaringen niet dat u zich omwille van uw etnie niet van degelijke tewerkstellingsmogelijkheden kon verzekeren. Integendeel, u gaf aan dat u in uw twintigjarige loopbaan slechts gedurende drie maanden zonder opdrachten heeft gezeten. (npo MAN p. 7) Uw partner gaf aan dat ze nooit gewerkt heeft in Georgië. In het begin waren de kinderen nog klein en nadien was het moeilijk om werk te vinden gezien ze niet voldeed aan de jobvereisten. Zo zocht men soms bijvoorbeeld mensen onder de 27 jaar en in het algemeen is het moeilijk om een job te vinden in Georgië, zeker als men niet kan rekenen op de hulp van kennissen. (npo VROUW p. 4, 5) Er kan op basis van de verklaringen van uw partner niet gesteld worden dat ze persoonlijk te maken kreeg met discriminatie in haar zoektocht naar werk of dat ze geen job kreeg omwille van haar etnische achtergrond. Het feit dat ze geen job vond, kadert eerder in de algemene moeilijke werksituatie in Georgië, haar kwalificaties en het gezochte profiel.

Uw partner haalde aan dat ze soms op het **openbaar vervoer** werd uitgescholden. (npo VROUW p. 6) Ook uw dochter kreeg een opmerking in de bus van een oudere dame. (npo MAN p. 10) Aangaande deze verbale agressies dient opgemerkt te worden dat eventuele sociale uitsluiting, stigmatisering en mogelijke uitingen van afkeur ten opzichte van u op basis van uw etnische afkomst uiteraard afkeurenswaardig zijn, doch op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De eigenlijke reden dat jullie asiel vragen in België is de **toekomst van jullie kinderen**. (DVZ 23.06.23 MAN, rubriek 3.4, 3.5) Zowel uw dochter als uw zoon hadden moeilijkheden op hun Georgische **school**. Ma. werd

gepest door verschillende leerkrachten en medeleerlingen. Zo kreeg ze te horen dat er geen plaats was voor Yezidi's in Georgië, dat het niet kon dat ze betere punten haalde dan Georgische leerlingen. Dit resulteerde in veel stress voor haar en eetproblemen. (npO MAN p. 8; npO VROUW p. 6, 7, 8) Zonder afbreuk te doen aan de moeilijkheden die uw dochter ondervond omwille van het pestgedrag en het effect ervan op haar mentale welzijn, kunnen deze feiten naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven hoeft het feit dat ze gepest werd op deze specifieke Georgische school haar niet te verhinderen om naar een school op zoek te gaan waar ze zich beter in haar vel voelde. Uw partner gaf aan dat jullie overwogen hadden om van school te veranderen maar dat het op andere scholen nog erger was, dat wist ze van burens en leerkrachten. In Russische scholen was de situatie beter, daar was het rustiger en was er orde. (npO VROUW p. 6, 7, 10) Er was in Tbilisi ook een aantal Russische scholen maar die bevonden zich ver van jullie huis, zo een uur met de auto. U had geen tijd om uw kinderen te vervoeren en u wilde hen niet alleen laten gaan. (npO MAN p. 9, 10) Uw partner legde uit dat ze liever had dat de kinderen naar een Georgische school bleven gaan, zodat ze goed Georgische zouden spreken om hun kansen te optimaliseren om later te slagen op toegangsexamens tot het Georgische hoger onderwijs. (npO VROUW p. 10, 11) Uit jullie verklaringen kan worden afgeleid dat de keuze om de kinderen naar een Georgische school te sturen uiteindelijk veelal een praktische keuze was, namelijk een school dichtbij en een school waarvan het programma en de taal de slaagkansen voor het hoger onderwijs zo groot mogelijk maakten.

Jullie vertelden over het voorval waarbij jullie zoontje in het **ziekenhuis** belandde nadat er vuurwerk was afgegaan in zijn handen. Hij had een dringende operatie nodig aan zijn handen maar toen men zag dat uw zoon een Yezidi achternaam heeft, moest hij twaalf uur lang wachten. Pas toen uw broer ermee dreigde zichzelf iets aan te doen, werd uw zoon naar de operatiezaal gebracht. Achteraf maakte de hoofdarts een toespel dat hij uw zoontje omwille van zijn etnie had laten wachten. (npO VROUW p. 12) Jullie maakten echter niet aannemelijk dat uw zoontje omwille van zijn etnische afkomst onvoldoende medische hulp heeft gekregen of dat hij om die reden 12 uur heeft moeten wachten alvorens geopereerd te worden.

Toen uw partner aan het medisch personeel zei dat ze jullie zoontje naar een ander ziekenhuis zou brengen als ze hem niet konden opereren, reageerden ze dat de situatie overal gelijkaardig is, dat ze niet zouden helpen. Dit kwam door het feit dat het nieuwjaar was en de ziekenhuizen vol lagen. Uw partner vroeg meermaals wanneer uw zoon aan de beurt was en kreeg steeds het antwoord dat men moest wachten tot het operatiekwartier vrij was. (npO VROUW p. 11, 12, 13) Het was met andere woorden in het algemeen druk in het ziekenhuis en er kan niet gesteld worden dat men uw zoontje speciaal heeft laten wachten omwille van zijn etnie. Dat staat trouwens haaks tegenover de inspanningen die men uiteindelijk heeft geleverd om zijn vingers te redden. De operatie was moeilijk en ingewikkeld waardoor er een team van drie chirurgen en twee traumatologen gedurende vier uur heeft geopereerd. Uw zoontje bleef nog tot 4 januari in het ziekenhuis en nadien ging hij twee tot drie keer per week langs op controle. Toen bij de laatste controle bleek dat de artsen twee breuken over het hoofd hadden gezien, heeft men een tweede operatie uitgevoerd. (npO VROUW p. 12, 13) Er moet geconcludeerd worden dat uw zoon de nodige medische aandacht en hulp heeft gekregen.

Na de eerste operatie ging uw partner naar het kantoor van de hoofdarts om te betalen. Ze betaalde de rekening van het ziekenhuis en de arts vroeg daarnaast nog een verloning voor zijn werk. Nadien bleek dat hij dit enkel vroeg aan patiënten van niet Georgische origine. Dat leidde uw partner af uit het feit dat er nog drie andere kinderen in het ziekenhuis lagen, Georgiërs, en dat geen van hen de dokter had moeten betalen. Ook voor de consultaties en controles na de eerste operatie moesten jullie betalen, hetzelfde gold voor de tweede operatie. (npO VROUW p. 12, 13, 14) Indien uw partner van oordeel was dat ze niet correct behandeld werd, stond het haar vrij om bij het ziekenhuis aan te kaarten dat ze meer moest betalen voor de diensten van de arts dan de andere patiënten. Ze heeft dat echter niet gedaan omdat geld op dat moment niet het belangrijkste was, wel het redden van de vingers van jullie zoon. (npO VROUW p. 12, 14)

Hoewel de bovenstaande gebeurtenissen de drempel van vervolging niet halen, toonde u niet aan dat het voor u geheel onmogelijk zou zijn om, indien u het slachtoffer zou worden van bepaalde vormen van discriminatie, uw situatie kenbaar te maken bij de Georgische autoriteiten. Immers, internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming **Jullie maken echter niet aannemelijk dat jullie niet kunnen rekenen op bescherming van de nationale autoriteiten indien nodig.** Gevraagd of uw partner ergens heeft aangekaart hoe jullie werden behandeld in het ziekenhuis, haalde ze aan van niet omdat mensen zoals jullie genegeerd worden. Het zou geen nut hebben om te gaan klagen, niemand zou naar jullie luisteren. Er zijn gevallen dat mensen jaren lang in een procedure zitten, maar zonder resultaat. (npO VROUW p. 13)

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>

[coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf](#)), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De door jullie voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Jullie identiteitskaarten, de geboorteaktes en uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. Jullie huwelijksakte toont aan dat jullie getrouwd zijn maar houdt geen verband met jullie asielmotieven. Uw Tsjechische verblijfstitel toont aan dat u een verblijfsvergunning had in Tsjechië maar verandert niets aan de boven gedane vaststellingen. Het Georgische rapport van Ma. toont haar punten aan, maar kan geen ander licht werpen op de bevindingen in jullie asielrelaas.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)"

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Yezidi afkomst te zijn. U bent geboren en getogen in Tbilisi. Op 4 november 2006 trouwde u met T. B. (cgvs nr.: XXXXXXX) en jullie hebben samen een zoon S. (*2010) en een dochter Ma. (*2007).

In Georgië is er veel racisme ten opzichte van niet-etnische Georgiërs. Als Yezidi werd u gediscrimineerd. Het is moeilijk om werk te vinden met een niet-Georgische familienaam. Op het openbare transport gebeurde het dat u werd uitgescholden. U voelde zich in Georgië niet beschermd.

Op 5 november 2019 reisden u en uw partner naar Tsjechië om te werken. Jullie hadden verblijfsdocumenten die geldig waren voor twee jaar. Jullie verbleven er echter maar negen maanden en keerden op 20 juni 2020 terug naar Georgië omwille van de pandemie. Uw partner besloot Georgië opnieuw te verlaten en vloog op 18 september 2021 naar Polen om te werken. Hij deed er seizoensarbeid en werkte in de bouw.

In Georgië is er geen toekomst voor uw kinderen. Ze gingen naar een Georgische school en uw dochter haalde goede punten maar de leerkracht maakte haar verwijten. Ze vond het niet kunnen dat een Yezidi meisje betere punten behaalde dan de Georgische kinderen. Soms kreeg uw dochter met opzet en onterecht lagere punten. Ze werd zowel door de leerkrachten als door medeleerlingen gepest. Ze ervaaarde hierdoor veel stress en weigerde op een bepaald moment nog te eten. Uw zoon kan heel mooi tekenen. Hij kreeg op

school de opdracht om een tekening te maken maar zijn tekening werd geen enkele keer tentoon gesteld. U heeft deze problemen aangekaart bij de ouders van de leerlingen die uw dochter pestten, bij de leerkrachten Georgisch en wiskunde en bent meermaals met de directeur en de klastitularis gaan praten.

Op 31 december 2021 raakte uw zoon gewond aan zijn handen doordat er vuurwerk vroegtijdig was ontploft. In het ziekenhuis zei de hoofddarts dat hij dringend een operatie nodig had teneinde zijn vingers te redden. Toen u een formulier invulde en men zag dat de achternaam Broyan is, lieten ze hem twaalf uur wachten alvorens hem te opereren. Pas nadat uw schoonbroer dreigde zelfmoord te plegen als uw zoon niet werd geopereerd, begon men met de operatie. Een tijdje na de eerste operatie bleek dat de arts twee breuken in de vingers over het hoofd had gezien. Een tweede operatie was nodig om dit recht te zetten. U dreigde ermee om klacht in te dienen tegen de arts maar hij reageerde dat u blij mocht zijn dat ze een Yezidi geholpen hadden.

Op 25 december 2022 volgde u uw man naar Polen om een betere toekomst te vinden voor uw kinderen. Een zekere T. K. had uw man beloofd om Poolse verblijfsdocumenten te regelen. Hij hoorde echter niets meer van hem en kon hem niet bereiken. Op 19 juni 2023 reisden jullie samen met de bus via Duitsland naar België. Jullie kwamen aan op 20 juni en op 23 juni verzochten jullie om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Bij terugkeer naar Georgië vreest u voor uw kinderen, ze hebben geen toekomst in Georgië wegens discriminatie. U vreest dat ze niet de kans zullen hebben op een normaal leven.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner de volgende documenten neer: jullie originele identiteitskaarten, originele rijbewijs T., originele verblijfstitel Tsjechië T., originele nieuwe geboorteakte M., originele huwelijksakte, originele geboorteakte van de kinderen, een kopie van de vertaling van de geboorteakte van de kinderen met bevestiging van de notaris, een kopie van jullie oude geboorteaktes met vertaling en bevestiging van de notaris, een kopie van het Georgische schoolrapport van jullie dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich op dezelfde asielmotieven als uw partner. In zijn dossier werd een weigeringsbeslissing genomen, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 306 138, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 306 136. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde motieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknachtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In wat zich aandient als een identiek enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A, van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissingen, benadrukken verzoekers dat zij behoren tot een zwakke groep binnen de Georgische samenleving, zijnde de Yezidi-minderheidsgroep, dat zij geen etnische Georgiërs zijn en dat hun voertaal Russisch is. Zij vervolgen dat deze zwakke groep in Georgië al te vlug het slachtoffer kan worden van discriminatie en niet gewenst is in de Georgische samenleving. Volgens hen gebeurt die discriminatie in het dagdagelijkse leven en de kleine gebeurtenissen van alledag. Hierdoor zijn deze, aldus verzoekers, moeilijk te bewijzen en is het moeilijk om zich er tegen te wapenen en/of klacht in te dienen bij de lokale autoriteiten. Verzoekers benadrukken dat dit desalniettemin wel hard aan komt en het moraal en leven van een individu destabiliseert. Verder menen verzoekers dat het vooral hun kinderen zijn die hieronder lijden, omdat zij nog niet voldoende gehard zijn om zich ertegen te wapenen. Zij besluiten dat zij een gegronde vrees hebben om terug te keren naar Georgië, niet alleen voor henzelf maar vooral voor hun kinderen. In dit verband stellen zij dat zij willen dat hun kinderen verder kunnen opgroeien en een leven kunnen leiden zonder discriminatie. Voorts verwijzen verzoekers naar de verklaringen die zij aflegden tijdens hun persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) en stellen zij dat hieruit op onmiskenbare wijze volgt dat zij in Georgië onderworpen werden aan een ernstige mate van discriminatie. Zij menen dat de verwerende partij deze feiten ten onrechte minimaliseert als zijnde onvoldoende zwaarwichtig.

Verder hekelen verzoekers dat hen verweten wordt dat zij hun verzoek om internationale bescherming uiterst laatstijdig indienden. Zij verduidelijken in dit verband dat zij inderdaad enige tijd in Tsjechië en Polen verbleven alvorens om internationale bescherming te verzoeken, maar dat zij aanvankelijk dachten dat zij zelf hun problemen konden oplossen door steeds te gaan verhuizen, doch – aangezien zij geen verblijfsdocumenten konden bekomen – uiteindelijk beseften dat zij hun problemen niet alleen op een definitieve en een goede wijze konden oplossen en dat het beter was om internationale bescherming te verzoeken.

Tot slot gaan verzoekers in op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij benadrukken in deze dat zij vrezen op een onmenselijke manier behandeld te worden in Georgië, omwille van hun behoren tot de minderheidsgroep van de Yezidi die in Georgië gediscrimineerd worden. Wat betreft de bescherming geboden door de Georgische autoriteiten, betogen verzoekers dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat het rechtssysteem in Georgië in transitie is en dat er vooruitgang is geboekt, doch dat er de laatste jaren een stagnatie of zelfs een achteruitgang op bepaalde vlakken is. Zij vervolgen dat in het algemeen gesteld kan worden dat bescherming wordt geboden door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke en individuele situaties waarin door middel van concrete elementen kan aangetoond worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. In deze hekelen verzoekers dat in de bestreden beslissingen niet wordt ingegaan op de rechtspositie van minderheden, zoals de Yezidi, in de Georgische samenleving. Zij menen dat bijkomend onderzoek nodig is naar de rechtspositie van de Yezidi in Georgië, alsook naar hun socio-economische positie in de Georgische maatschappij en de mogelijke discriminatie die ze er kunnen ondervinden.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en minstens om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen stukken bij de voorliggende verzoekschriften.

3.2.2. De verwerende partij maakt, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, op 12 maart 2024 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin zij verwijst naar de COI Focus, “*Georgië algemene situatie*” van 11 december 2023 en er de weblink van vermeldt.

3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot

hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavige beroepen, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, dat zij – en voornamelijk hun kinderen – vervolgd zullen worden vanwege hun etnische afkomst als Yezidi's.

Blijkens de bestreden beslissingen blijkt dat ten aanzien van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade, zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst (i) oordeelt de commissaris-generaal dat uit algemene informatie blijkt dat er in Georgië geen sprake is van systematische wijdverspreide vervolging van etnische minderheden. Tevens (ii) slagen verzoekers er niet in om *in concreto* aan te tonen dat de discriminatie die zij in hun individueel geval hebben meegemaakt dermate systematisch en ingrijpend is dat hun fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondragelijk wordt. Enerzijds (a) wordt de geloofwaardigheid dan wel op zijn minst de ernst van hun nood aan internationale bescherming ernstig aangetast door de laattijdigheid van hun verzoeken om internationale bescherming. Anderzijds (b) zijn de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten niet voldoende zwaarwichtig om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging. Daarnaast (iii) oordeelt de commissaris-generaal dat, hoewel de aangehaalde vervolgingsfeiten de drempel van vervolging niet halen, verzoekers niet aantonen dat het voor hen geheel onmogelijk zou zijn om – indien zij het slachtoffer zouden worden van bepaalde vormen van discriminatie – hun situatie kenbaar te maken bij de Georgische autoriteiten. Ten slotte (iv) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in de voorliggende verzoekschriften niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers beperken zich tot het plegen van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

3.3.5.2. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. Vooreerst oordeelt de Raad dat uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus *“Georgië. Algemene situatie”* van 11 december 2023 waarnaar de weblink in de aanvullende nota van de verwerende partij zoals neergelegd op 12 maart 2024 is opgenomen, blijkt dat er in Georgië geen sprake

is van systematische en wijdverspreide vervolging van etnische minderheden, zoals de Yezidi's. Ondanks het feit dat er weliswaar een toename te merken is van haatspraak en discriminerend taalgebruik tegenover etnische minderheden met de opkomst van verschillende extreemrechtse groepen en het feit dat het gebrek aan kennis van de Georgische taal de integratie van etnische minderheden bemoeilijkt, is er volgens de voormelde COI Focus evenmin sprake van verregaande discriminatie of dermate onoverkomelijke hindernissen voor leden van etnische minderheden om zich in de Georgische maatschappij te kunnen integreren. Gelet op het voorgaande en het gegeven dat verzoekers in de verzoekschriften geen andersluidende informatie bijbrengen, is er – in weerwil tot wat verzoekers in de verzoekschriften voorhouden – wel degelijk voldoende onderzoek verricht naar de algemene socio-economische situatie van Yezidi's in Georgië, alsook naar de mogelijke discriminatie ten opzichte van hen.

3.3.5.4. Vervolgens stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat verzoekers er niet in slagen om *in concreto* aan te tonen dat de discriminatie die zij in hun individueel geval hebben meegemaakt dermate systematisch en ingrijpend is dat hun fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondragelijk wordt.

3.3.5.4.1. In eerste instantie treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de geloofwaardigheid, dan wel op zijn minst de ernst van verzoekers' nood aan internationale bescherming, ernstig wordt aangetast door het gegeven dat zij uitermate lang talmde alvorens om internationale bescherming te verzoeken.

In deze wijst de Raad erop dat verzoekers verklaarden dat zij Georgië samen verlieten in november 2019 om in Tsjechië te gaan werken met verblijfsdocumenten die twee jaar geldig waren, dat zij er niet verzochten om internationale bescherming en dat zij zich genooddaakt voelden om na negen maanden terug te keren naar Georgië omwille van de coronacrisis. Vervolgens verklaarden zij dat verzoeker Georgië alleen verliet op 18 september 2021 om in Polen te gaan werken, waarna verzoekster zich samen met de kinderen bij hem voegde op 25 december 2022. Uit hun verklaringen blijkt dat zij samen in Polen bleven tot 19 juni 2023, waarna zij naar België reisden, en dat zij ook in Polen nooit een verzoek om internationale bescherming indienden. De Raad stipt in deze tevens aan dat verzoekers verklaarden dat zij van het bestaan van internationale bescherming afwisten terwijl zij in Tsjechië en Polen verbleven, doch dat zij er desondanks geen verzoek indienden (administratief dossier verzoeker, notities persoonlijk onderhoud, p. 7-8 en administratief dossier verzoekster, notities persoonlijk onderhoud p. 5-6). De Raad oordeelt dat deze handelwijze blijk geeft van desinteresse in de procedure tot het bekomen van internationale bescherming en onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen van de Europese Unie, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet. Verzoekers blijven, voor wat betreft het zo snel mogelijk indienen van een verzoek, evenwel geheel in gebreke.

Waar zij tijdens hun persoonlijke onderhouden in dit verband opmerkten dat zij in Tsjechië en Polen waren om te werken en in de verzoekschriften stellen dat zij aanvankelijk dachten dat zij zelf hun problemen konden oplossen door steeds te gaan verhuizen, doch – aangezien zij geen verblijfsdocumenten konden bekomen – uiteindelijk beseften dat zij hun problemen niet alleen op een definitieve en een goede wijze konden oplossen en dat het beter was om internationale bescherming te verzoeken, benadrukt de Raad dat van iemand die beweert zijn land van herkomst te hebben ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging in dat land, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij/zij een duurzame oplossing zoekt in het land van toevlucht waardoor hij/zij niet teruggestuurd kan worden naar het land van herkomst. Een toelating om (tijdelijk) in een land te werken vormt geenszins een dergelijke duurzame oplossing.

3.3.5.4.2. Voorts zijn de door verzoekers aangehaalde vervolgingsfeiten niet voldoende zwaarwichtig om als vervolging aangemerkt te worden. In de bestreden beslissingen wordt in dit verband terecht het volgende gesteld:

*"Jullie verwezen naar **discriminatie op de arbeidsmarkt**. U heeft gedurende twintig jaar gewerkt als schrijnwerker. De meeste klanten waren mensen van Azerbeidzjaanse, Turkse, Koerdische en Armeense afkomst en u kwam aan opdrachten dankzij mond-tot-mondreclame. U heeft in de uitoefening van uw job nooit problemen ervaren van de overheid. Wel viel het voor dat u soms een opdracht misliep omdat u geen etnische Georgiër bent. (npo MAN p. 6, 7) Hoewel het betreurenswaardig is dat sommige Georgiërs negatief reageerden wanneer ze te weten kwamen dat u geen etnische Georgiër bent, blijkt uit uw verklaringen niet dat u zich omwille van uw etnie niet van degelijke tewerkstellingsmogelijkheden kon verzekeren. Integendeel, u gaf aan dat u in uw twintigjarige loopbaan slechts gedurende drie maanden zonder opdrachten heeft gezeten. (npo MAN p. 7) Uw partner gaf aan dat ze nooit gewerkt heeft in Georgië. In het begin waren de kinderen nog klein en nadien was het moeilijk om werk te vinden gezien ze niet voldeed aan de jobvereisten. Zo zocht men soms bijvoorbeeld mensen onder de 27 jaar en in het algemeen is het moeilijk om een job te*

vinden in Georgië, zeker als men niet kan rekenen op de hulp van kennissen. (npo VROUW p. 4, 5) Er kan op basis van de verklaringen van uw partner niet gesteld worden dat ze persoonlijk te maken kreeg met discriminatie in haar zoektocht naar werk of dat ze geen job kreeg omwille van haar etnische achtergrond. Het feit dat ze geen job vond, kadert eerder in de algemene moeilijke werksituatie in Georgië, haar kwalificaties en het gezochte profiel.

Uw partner haalde aan dat ze soms op het **openbaar vervoer** werd uitgeschoolden. (npo VROUW p. 6) Ook uw dochter kreeg een opmerking in de bus van een oudere dame. (npo MAN p. 10) Aangaande deze verbale agressies dient opgemerkt te worden dat eventuele sociale uitsluiting, stigmatisering en mogelijke uitingen van afkeur ten opzichte van u op basis van uw etnische afkomst uiteraard afkeurenswaardig zijn, doch op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De eigenlijke reden dat jullie asiel vragen in België is de **toekomst van jullie kinderen**. (DVZ 23.06.23 MAN, rubriek 3.4, 3.5) Zowel uw dochter als uw zoon hadden moeilijkheden op hun Georgische **school**. Ma. werd gepest door verschillende leerkrachten en medeleerlingen. Zo kreeg ze te horen dat er geen plaats was voor Yezidi's in Georgië, dat het niet kon dat ze betere punten haalde dan Georgische leerlingen. Dit resulteerde in veel stress voor haar en eetproblemen. (npo MAN p. 8; npo VROUW p. 6, 7, 8) Zonder afbreuk te doen aan de moeilijkheden die uw dochter ondervond omwille van het pestgedrag en het effect ervan op haar mentale welzijn, kunnen deze feiten naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven hoeft het feit dat ze gepest werd op deze specifieke Georgische school haar niet te verhinderen om naar een school op zoek te gaan waar ze zich beter in haar vel voelde. Uw partner gaf aan dat jullie overwogen hadden om van school te veranderen maar dat het op andere scholen nog erger was, dat wist ze van burens en leerkrachten. In Russische scholen was de situatie beter, daar was het rustiger en was er orde. (npo VROUW p. 6, 7, 10) Er was in Tbilisi ook een aantal Russische scholen maar die bevonden zich ver van jullie huis, zo een uur met de auto. U had geen tijd om uw kinderen te vervoeren en u wilde hen niet alleen laten gaan. (npo MAN p. 9, 10) Uw partner legde uit dat ze liever had dat de kinderen naar een Georgische school bleven gaan, zodat ze goed Georgische zouden spreken om hun kansen te optimaliseren om later te slagen op toegangsexamens tot het Georgische hoger onderwijs. (npo VROUW p. 10, 11) Uit jullie verklaringen kan worden afgeleid dat de keuze om de kinderen naar een Georgische school te sturen uiteindelijk veelal een praktische keuze was, namelijk een school dichtbij en een school waarvan het programma en de taal de slaagkansen voor het hoger onderwijs zo groot mogelijk maakten.

Jullie vertelden over het voorval waarbij jullie zoontje in het **ziekenhuis** belandde nadat er vuurwerk was afgegaan in zijn handen. Hij had een dringende operatie nodig aan zijn handen maar toen men zag dat uw zoon een Yezidi achternaam heeft, moest hij twaalf uur lang wachten. Pas toen uw broer ermee dreigde zichzelf iets aan te doen, werd uw zoon naar de operatiezaal gebracht. Achteraf maakte de hoofdarts een toespeling dat hij uw zoontje omwille van zijn etnie had laten wachten. (npo VROUW p. 12) Jullie maakten echter niet aannemelijk dat uw zoontje omwille van zijn etnische afkomst onvoldoende medische hulp heeft gekregen of dat hij om die reden 12 uur heeft moeten wachten alvorens geopereerd te worden.

Toen uw partner aan het medisch personeel zei dat ze jullie zoontje naar en ander ziekenhuis zou brengen als ze hem niet konden opereren, reageerden ze dat de situatie overal gelijkaardig is, dat ze niet zouden helpen. Dit kwam door het feit dat het nieuwjaar was en de ziekenhuizen vol lagen. Uw partner vroeg meermaals wanneer uw zoon aan de beurt was en kreeg steeds het antwoord dat men moest wachten tot het operatiekwartier vrij was. (npo VROUW p. 11, 12, 13) Het was met andere woorden in het algemeen druk in het ziekenhuis en er kan niet gesteld worden dat men uw zoontje speciaal heeft laten wachten omwille van zijn etnie. Dat staat trouwens haaks tegenover de inspanningen die men uiteindelijk heeft geleverd om zijn vingers te redden. De operatie was moeilijk en ingewikkeld waardoor er een team van drie chirurgen en twee traumatologen gedurende vier uur heeft geopereerd. Uw zoontje bleef nog tot 4 januari in het ziekenhuis en nadien ging hij twee tot drie keer per week langs op controle. Toen bij de laatste controle bleek dat de artsen twee breuken over het hoofd hadden gezien, heeft men een tweede operatie uitgevoerd. (npo VROUW p. 12, 13) Er moet geconcludeerd worden dat uw zoon de nodige medische aandacht en hulp heeft gekregen.

Na de eerste operatie ging uw partner naar het kantoor van de hoofdarts om te betalen. Ze betaalde de rekening van het ziekenhuis en de arts vroeg daarnaast nog een verloning voor zijn werk. Nadien bleek dat hij dit enkel vroeg aan patiënten van niet Georgische origine. Dat leidde uw partner af uit het feit dat er nog drie andere kinderen in het ziekenhuis lagen, Georgiërs, en dat geen van hen de dokter had moeten betalen. Ook voor de consultaties en controles na de eerste operatie moesten jullie betalen, hetzelfde gold voor de tweede operatie. (npo VROUW p. 12, 13, 14) Indien uw partner van oordeel was dat ze niet correct behandeld werd, stond het haar vrij om bij het ziekenhuis aan te kaarten dat ze meer moest betalen voor de

diensten van de arts dan de andere patiënten. Ze heeft dat echter niet gedaan omdat geld op dat moment niet het belangrijkste was, wel het redden van de vingers van jullie zoon. (npv VROUW p. 12, 14)."

Verzoekers opperen in de verzoekschriften dat de discriminatie waaraan zij als Yezidi's in Georgië onderworpen worden zich voordoen in het dagdagelijkse leven waardoor ze moeilijk te bewijzen zijn. Te dezen benadrukt de Raad dat in het voormelde de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten nergens betwist wordt, doch wel terecht geoordeeld wordt dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Georgië. Voor het overige komen verzoekers in de verzoekschriften niet verder dan het benadrukken van hun vrees, het herhalen van hun verklaringen en het op louter op algemene wijze tegenspreken van de voormelde pertinente bevindingen van de commissaris-generaal. Gelet op het voorgaande, laten verzoekers de voormelde overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.5.5. De Raad stelt verder vast dat verzoekers, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maken dat zij voor wat betreft deze problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente "*COI Focus*" betreffende "*Georgië – Algemene situatie*" van 11 december 2023, waarnaar in de aanvullende nota van de verwerende partij van 12 maart 2024 verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare *COI Focus* van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat

redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen en zonder onderscheid op grond van etnische afkomst voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers werpen hier geen ander licht op. Waar zij in de verzoekschriften wijzen op het gegeven dat er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken inzake rechtsbescherming in Georgië, merkt de Raad op dat dit terdege wordt bevestigd en erkend in de voormelde COI Focus van 11 december 2023. Uit deze landeninformatie blijkt echter evenzeer dat er, ondanks deze stagnatie/achteruitgang, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Het komt bijgevolg aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Zij slagen hier evenwel geheel niet in.

Verzoekster, wanneer zij tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal gevraagd wordt naar pogingen om stappen te ondernemen na het voorval met hun zoon in het ziekenhuis, verklaarde dat zij dit niet deed omdat mensen zoals hen genegeerd worden, omdat het geen nut heeft daar niemand naar hen luistert en er gevallen zijn van mensen die jarenlang in een procedure zitten maar zonder resultaat (administratief dossier verzoekster, notities persoonlijk onderhoud, p. 13). In de verzoekschriften verwijzen verzoekers in dit verband tevens naar hun Yezidi-oorsprong en menen zij dat er onvoldoende onderzoek werd gedaan naar de rechtspositie van de Yezidi in Georgië. Voorts betogen zij dat het moeilijk is om de discriminatie waaraan zij onderworpen worden te bewijzen.

Wat betreft verzoeksters verklaring, dat er gevallen zijn van mensen die jarenlang in een procedure zitten zonder resultaat, oordeelt de Raad dat dit een louter blote bewering is en dat verzoekers geenszins weet hebben van de reden waarom die mensen lang moesten wachten of niet het gewenste resultaat bewaarden; zij tonen het tegendeel alvast niet aan. Verzoekers maken dan ook niet aannemelijk dat dit om een niet te rechtvaardigen reden gebeurde, laat staan dat dit in hun geval ook omwille van die reden(en) zou gebeuren. Het kan goed zijn dat dit om complexe zaken ging en dat de mensen waarnaar verzoekster verwees in hun onrecht waren. Tevens blijkt uit recente landeninformatie dat rechtbanken over het algemeen te kampen hebben met een grote werklast en achterstanden (COI Focus "*Georgië algemene situatie*" van 11 december 2023, p. 43). Het lang duren en de negatieve uitkomst van procedures op zich zegt dan ook niets over de in Georgië geboden bescherming. De Raad merkt verder op dat de bedoeling van het indienen van een klacht net is om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Dat discriminatie moeilijk te bewijzen is, houdt dan weer niet in dat verzoekers niet kunnen rekenen op de in Georgië geboden bescherming. Het hebben van bewijs is namelijk niet altijd vereist voor het indienen van een klacht.

De Raad is van oordeel dat de vergoelijkingen van verzoekers niet berusten op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen. Uit de COI Focus "*Georgië algemene situatie*" van 11 december 2023 blijkt verder niet dat etnische minderheden de toegang tot rechtsmiddelen wordt ontzegd. Over het algemeen blijken er geen hindernissen te bestaan om een rechtszaak te starten (*ibid.*, p. 43). Financiële redenen kunnen voor bepaalde kwetsbare personen, waaronder etnische minderheden, wel een drempel vormen in dit verband. Verzoekers maken hier echter geen gewag van.

Gelet op hetgeen voorafgaat, overtuigen verzoekers niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet

bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

3.3.5.6. Verzoekers voeren voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die genoegzaam en afdoende worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.5.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

3.3.5.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

3.3.6.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, met uitzondering van het gegeven dat deze problemen geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

3.3.6.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

3.3.6.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers bij het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten en konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van hun advocaat en een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen

bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.10. Waar verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. ALLISON, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. ALLISON

V. SERBRUYNS